

Dood vernietigd, leven hersteld

"GOD zal alle tranen van hun ogen afwissen en er zal geen dood meer zijn of verdriet of huilen of pijn. Al deze dingen zijn voor altijd verdwenen." En Hij die op de troon zat zei: "Kijk, Ik maak alles nieuw!" En toen zei hij tegen mij: "Schrijf dit op, want wat ik je vertel is betrouwbaar en waar." Openbaring 21:4 en 5

In deze tijd van het jaar zijn de gedachten van miljoenen mensen over de hele wereld gericht op het thema van Jezus' opstanding uit de dood. Voor hen biedt de herdenking van de wederopstanding van Jezus tot op zekere hoogte een korte verlichting van het dagelijkse aanbod van chaos, vernietiging en dood in het nieuws, dat de wereld in een staat van duisternis en hopeloosheid toont.

Vandaag de dag sterven er wereldwijd naar schatting zo'n 150.000 mensen per dag. Veel van deze sterfgevallen zijn simpelweg het gevolg van het

feit dat de hele mensheid lid is van een door zonde vervloekt en stervend ras. (Romeinen 5:12; 1 Korintiërs 15:22). Maar we hebben ook die tragische sterfgevallen die het gevolg zijn van oorlog, revolutie, ongelukken, misdaad, drugs en ander specifiek kwaad uit het verleden en het heden. Het is inderdaad een nacht van verdriet en gewezen, maar we hebben de gezegende zekerheid van Gods Woord dat "vreugde komt in de morgen." (Psalmen 30:5). Die gezegende morgen van vreugde zal worden ingeluid door het opkomen van "de Zon der gerechtigheid", die "met genezing op zijn vleugels" de mensen zal genezen van hun lichamelijke en andere ziekten en vrede, gezondheid en leven zal geven voor altijd.- Maleachi 4:2

Ondanks de chaos en de dood waarmee we omringd en geteisterd worden, hebben we de verzekering van Gods Woord dat Hij zal ingrijpen in menselijke aangelegenheden en voor de mensen zal doen wat ze niet voor zichzelf kunnen doen. Dit betekent dat de hoop die in de Bijbel voor de wereld van de mensheid wordt uitgesproken net zo helder is als de beloften van God. Deze beloften verzekeren ons niet alleen dat ziekte en dood zullen worden vernietigd, evenals al het andere kwaad dat het menselijk ras nu teistert, maar ook dat zij die in de dood slapen zullen worden gewekt, zodat ook zij deel

kunnen hebben aan de vreugde van die nieuwe dag - die morgen van vreugde die zal volgen op de huidige donkere nacht van verdriet.

Velen vragen zich af of God wel in staat is om alle prachtige beloften te vervullen die Hij in Zijn Woord heeft laten optekenen. Het lijkt misschien een te simpele voorstelling van zaken, maar voor ons is het duidelijk dat Hij die het leven geschapen heeft, ook in staat is om het leven te herstellen. Bovendien heeft de Heer, om ons hiervan te verzekeren, talrijke voorbeelden in de Bijbel gegeven waarin hij, door zijn dienaren, zijn levengevende kracht heeft gebruikt om de doden tot leven te wekken. Deze gevallen kunnen we beschouwen als tekenen van het goddelijke doel ten behoeve van alle mensen die in de dood slapen. Sommige van deze gevallen vonden plaats in de tijd van het Oude Testament, andere in de tijd van Jezus en in verband met zijn bediening; later wekte de apostel Petrus een christelijke zuster op uit de slaap van de dood.

De zoon van de weduwe

De profeet Elia wekte de zoon van een weduwe uit de dood en demonstreerde zo de macht van de Schepper om het leven te herstellen. Het verslag vermeldt dat Elia "zich drie keer over het kind

uitstreckte en tot de HEER riep: O HEER, mijn God, laat het leven van dit kind weer in hem komen. En de HEER luisterde naar de stem van Elia. En het leven van het kind kwam weer in hem en hij herleefde. En Elia nam het kind en bracht het vanuit de bovenkamer naar beneden in het huis en gaf het aan zijn moeder. En Elia zeide: Zie, uw zoon leeft." 1 Koningen 17:21-23

Het gebruik van het woord "ziel" in vertalingen van dit verslag staft niet het valse idee dat mensen iets ongrijpbaars in zich hebben dat een ziel wordt genoemd en dat ontsnapt als het lichaam sterft. Het woord ziel wordt in dit geval, zoals zo vaak in de Bijbel, gewoon gebruikt om leven aan te duiden, zoals in de geciteerde vertaling staat. Het leven van deze jongen was van hem weggegaan en door de bediening van Elia en door de kracht van God keerde zijn leven terug.

De belangrijke overweging in dit verslag is dat we er een voorbeeld in hebben van de herstellende kracht van God zoals die zich nog over de hele aarde zal manifesteren, en ten behoeve van allen die in de dood zijn ingeslapen - in oorlogstijd, door ziekte, in de jeugd of op hoge leeftijd. Mozes openbaarde het plan van God in deze zaak toen hij in een gebed over

God zei: "U brengt de mens terug tot stof en zegt: "Keer terug, mensenkinderen!" Psalmen 90:3

De zoon van de Shunammite ontwaakt

Het verhaal van de Shunammite vrouw en haar zoon die stierf, mogelijk als gevolg van een zonnesteek, is bekend bij Bijbellezers. (2 Koningen 4:18-20). Toen de zoon stierf riep de moeder Elisa, die hem weer tot leven wekte. Het verslag luidt: "Toen Elisa aankwam, was het kind inderdaad dood en lag het op het bed van de profeet. Hij ging alleen naar binnen, sloot de deur achter zich en bad tot de HEER. Toen ging hij op het lichaam van het kind liggen en legde zijn mond op de mond van het kind, zijn ogen op de ogen van het kind en zijn handen op de handen van het kind. En terwijl hij zich op hem uitstreckte, begon het lichaam van het kind weer warm te worden! Elisa stond op, liep één keer heen en weer door de kamer en strekte zich toen weer uit over het kind. Deze keer niesde de jongen zeven keer en opende zijn ogen! Toen riep Elisa Gehazi. "Roep de moeder van het kind!" zei hij. En toen ze binnenkwam, zei Elisa: "Hier, neem je zoon!" verzen 32-36

Er is een oud gezegde dat vaak wordt herhaald: "Zolang er leven is, is er hoop." Deze beperking geldt

echter niet voor God, want volgens Zijn beloften en volgens de bewijzen in Zijn Woord is er hoop voor allen die gestorven zijn. Het is waar dat de tijd in de dagen van Elia en Elisa nog niet gekomen was voor het algemene herstel van de doden. Dat moet nog steeds gebeuren tijdens wat de apostel Petrus beschreef als de "tijden van herstel van alle dingen". (Handelingen 3:20 en 21). Die twee jongens die door Gods oude profeten weer tot leven waren gewekt, gingen later weer terug de dood in, maar dat zal niet zo zijn in de komende tijd van herstel. Dan zal het Gods doel zijn dat allen die gestorven zijn uit de dood worden opgewekt en de kans krijgen om voor eeuwig te leven. Johannes 5:28-29; Romeinen 5:18-19

In het Nieuwe Testament

Door de bediening van Jezus werden anderen uit de slaap van de dood gewekt. We citeren het verslag van de jongeman in de stad Nain die weer tot leven werd gewekt: "Er kwam een begrafenisstoet aan toen hij de dorpspoort naderde. De jongeman die gestorven was, was de enige zoon van een weduwe en er was een grote menigte uit het dorp bij haar. Toen de Heer haar zag, stroomde zijn hart over van medelijden. "Niet huilen!" zei Hij. Toen liep hij naar de kist en raakte die aan, waarop de dragers stopten. "Jongeman," zei hij, "ik zeg je, sta op." Toen ging de

dode jongen zitten en begon te praten! En Jezus gaf hem terug aan zijn moeder." Lucas 7:12-15

En dan was er het geval van de dochter van de overste van de synagoge. Ze was gestorven, "mensen huilden en jankten," maar Jezus zei: "Huil niet, ze is niet dood, maar slaapt. Maar de menigte lachte hem uit omdat ze allemaal wisten dat ze gestorven was. Toen nam Jezus haar bij de hand en zei met luide stem: "Mijn kind, sta op!" En op dat moment keerde haar leven (Grieks: adem) terug, en ze stond meteen op! Toen zei Jezus dat ze haar iets te eten moesten geven. Haar ouders waren overdonderd, maar Jezus stond erop dat ze niemand zouden vertellen wat er was gebeurd." Lucas 8:52-56

Lazarus ook

We hebben ook het klassieke geval van Lazarus, de broer van Martha en Maria. Dit kleine gezin uit Bethanië was een speciale vriend van Jezus. Lazarus werd ernstig ziek op een moment dat Jezus zijn bediening hield in het gebied waar Johannes de Doper had gedoopt, op enige afstand van Bethanië. (Johannes 10:40). De zussen stuurden boodschappers naar Jezus om hem over de ziekte van hun broer te vertellen, maar Jezus deed er een

aantal dagen niets aan. Toen legde hij aan zijn discipelen uit: "De ziekte van Lazarus zal niet eindigen in de dood. Nee, het is gebeurd tot eer van God, zodat de Zoon van God hier glorie van zal ontvangen." Johannes 11:4

Jezus wist natuurlijk dat Lazarus aan zijn ziekte zou bezwijken en in slaap zou vallen in de dood. Toen Lazarus inderdaad stierf, zei Jezus tegen zijn discipelen: "Onze vriend Lazarus slaapt, maar ik ga heen om hem uit zijn slaap te wekken" (vers 11). (vers 11). De discipelen begrepen de betekenis van Jezus' uitspraak niet en dachten dat hij bedoelde dat Lazarus gewoon rustig lag te slapen; toen zei hij ronduit tegen hen: "Lazarus is dood. En voor jullie eigen bestwil ben ik blij dat ik er niet bij was, want nu zullen jullie echt geloven. Kom, laten we naar hem toe gaan." verzen 14 en 15

Lazarus was inderdaad dood en door ernaar te verwijzen gebruikte Jezus de slaap als een symbool van de dood. Uit de slaap ontwaakt men, en Jezus wist dat de hele dode wereld van de mensheid op Gods tijd uit de slaap van de dood zou worden gewekt. De Meester keerde terug naar Bethanië en naar het huis van Martha en Maria. Toen Martha hem zag, zei ze: "Heer, was u maar hier geweest, dan was mijn broer niet gestorven. Maar ook nu weet ik dat God u

zal geven wat u vraagt." (Johannes 11:21-22). Dit was Martha's manier om aan te geven dat ze geloofde dat Jezus in staat zou zijn geweest om haar broer te genezen als hij eerder was gekomen, maar meer nog, het toonde haar geloof dat Jezus nu in staat was om hem weer tot leven te brengen.

Dit was Jezus van plan. Hij zei tegen Martha: "Uw broer zal herrijzen", waarop zij antwoordde: "Ja, hij zal herrijzen wanneer alle anderen herrijzen, op de laatste dag." (verzen 23 en 24). (verzen 23 en 24). Martha had de leerstellingen van Jezus bestudeerd en ongetwijfeld ook de Schriftteksten uit het Oude Testament waarin de hoop op de opstanding wordt uiteengezet. Ze geloofde in het beloofde ontwaken uit de doodsslaap, dat door goddelijke kracht op tot stand zou worden gebracht in de laatste periode van Gods grote plan van verlossing en herstel - Christus, waarnaar in de profetieën verwezen wordt als "de jongste dag". (Jesaja 2:2; 25:6-9). In werkelijkheid duurt deze "dag" duizend jaar en zal de hele dode wereld van de mensheid tot leven worden gewekt. 2 Petrus 3:8; Openbaring 20:4, 6

Jezus antwoordde Martha: "Ik ben de opstanding en het leven." (Johannes 11:25). Dat wil zeggen, Jezus was degene die in de tijd van de opstanding door de hemelse Vader gebruikt zou worden om het

leven te herstellen. Jezus gaf zijn eigen menselijke leven als losgeld voor Adam en zijn ras, en op grond daarvan heeft hij de autoriteit en de macht gekregen om iedereen die in de dood slaapt, wakker te maken. (1 Timoteüs 2:5 en 6; Matteüs 28:18). Hij wekte Lazarus op dat moment uit de slaap van de dood als een demonstratie van wat er in het laatste tijdperk van Gods plan zou worden bereikt voor allen die in de dood slapen. Lazarus was al enkele dagen dood en zijn vlees begon te ontbinden. Zijn ontwaken was een levendig voorbeeld van het feit dat het wat goddelijke kracht betreft niet uitmaakt of iemand een paar ogenblikken, vier dagen of duizenden jaren dood is geweest; de levengevende kracht van Hem die "de opstanding en het leven" is zal zegevieren voor hun herstel.

Christus De Eerste Vruchten

Tot nu toe hebben we een aantal gevallen opgemerkt die in de Bijbel worden genoemd met betrekking tot het ontwaken van bepaalde personen uit de slaap van de dood. Deze werden niet opgewekt in de volste zin van het woord, maar slechts tijdelijk gedeeltelijk tot leven gewekt. Hoewel deze gevallen indruk op ons maken met het feit dat goddelijke macht in staat is om de doden op te wekken, hebben we pas bij de opstanding van Jezus

voor het eerst te maken met een volledige, complete en eeuwige opstanding uit de dood.

In de opstanding van Jezus hebben we wat de apostel Paulus de "eerste vruchten" van de opstanding noemt. Paulus schreef: "Maar in feite is Christus uit de dood opgewekt. Hij is de eerste van een grote oogst van allen die gestorven zijn." Paulus voegt hieraan toe: "Zoals de dood in de wereld kwam door een mens, zo is nu de opstanding uit de dood begonnen door een andere mens. Zoals iedereen sterft omdat we allemaal bij Adam horen, zo zal iedereen die bij Christus hoort nieuw leven krijgen." (1 Korintiërs 15:20-22). Dat wil zeggen dat iedereen de kans krijgt om, op basis van gehoorzaamheid, volledig hersteld te worden tot een volmaakt menselijk leven.

Toen Jezus uit de dood werd opgewekt, werd hij hoog verheven tot een hemels thuis en tot de goddelijke natuur. Paulus verwijst hiernaar in Efeziërs 4:8. "Toen u opsteeg in de hoogte, nam u vele gevangenen mee; u ontving geschenken van mensen." Dit vers verwijst naar Psalmen 68:18, dat luidt: "U bent opgevaren in de hoogte, u hebt vele gevangenen genomen." Deze "vele gevangenen" zijn de zogenaamde "na-vruchten" van de opstanding, zoals het wordt vergeleken met de vrijlating van

gevangenen - in dit geval de gevangenen van de dood. Wat een menigte gevangenen is dit!

Zij zullen worden voorafgegaan door de volgelingen van Jezus, die in de Schrift worden beschreven als de klasse van de "eerstelingen", omdat zij met Jezus zullen worden geassocieerd in de zegening van de rest van de mensenwereld. Jakobus schreef over hen: "Uit eigen wil heeft hij ons verwekt met het woord der waarheid, opdat wij een soort eerstelingen van zijn schepselen zouden zijn." (Jakobus 1:18). De Openbaring spreekt over hen als voortkomend in "de eerste opstanding" en dat zij duizend jaar met Christus zullen leven en regeren. (Openbaring 20:4 en 6). Zij zijn dus de eersten die door Jezus uit de gevangenis van de dood zijn weggeleid. Zij zijn, net als hij, verheven tot een hemels huis, en tot heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid. Romeinen 2:7

Prinsen op aarde

Een andere groep gevangenen van de dood die door Jezus in de opstanding zal worden voorgeleid, zijn degenen waarnaar in Psalm 45:16 wordt verwezen als de trouwe oudvaders. Deze worden "vorsten op de hele aarde". In het 11e hoofdstuk van Hebreeën noemt de apostel velen van hen bij naam en vertelt hij over hun trouw onder beproeving. Hij

legt uit dat zij voor de zaak van de Heer hebben geleden "opdat zij een betere opstanding zouden verkrijgen". Hebreëen 11:35

Deze, zo wordt ons verteld, ontvingen de verzekering dat zij vanwege hun grote geloof God welgevallig waren, wat betekent dat zij een "betere opstanding" waardig bleken te zijn. Dit zal een ogenblikkelijke opwekking tot volmaaktheid van het menselijk leven zijn, en als volmaakte mensen zullen zij de zichtbare aardse vertegenwoordigers van de goddelijke Christus in het Messiaanse koninkrijk zijn. (Hebreëen 11:39-40). De profeet Jesaja vertelt ons dat Jakob in die tijd zijn kinderen weer zal zien en dat zijn gezicht niet meer bleek zal worden van ouderdom. Jesaja 29:22-23

Nog een andere groep gevangenen van de dood die door de grote hersteller van het leven naar de vrijheid en het leven zal worden geleid, zal zijn wat de Openbaring beschrijft als een "grote schare". Over hen lezen we: "Dezen zijn het die uit de grote verdrukking zijn gekomen; zij hebben hun gewaden gewassen en wit gemaakt in het bloed van het Lam. Daarom staan zij voor de troon van God en dienen Hem dag en nacht in zijn tempel; en Hij die op de troon zit, zal hen beschutten met zijn aanwezigheid." Openbaring 7:9, 14-15

Het moet worden opgemerkt dat deze grote schare niet met de Heer "op" de troon zal zitten, zoals de eerstelingen, de trouwe volgelingen van Jezus, maar "voor" de troon zal zijn en God dag en nacht in zijn tempel zal dienen. We weten niet precies wat de aard van hun dienst zal zijn in het Messiaanse koninkrijk, maar wat het ook mag zijn, allereerst is het noodzakelijk dat ze uit de dood worden opgewekt.

De algemene opstanding

De laatste groep gevangenen van de dood die uit het graf zal worden geleid, zal die grote groep zijn van de rest van de mensheid die ooit heeft geleefd. Deze groep omvat degenen die zijn gestorven in ongelof, in gedeeltelijk geloof, de misdadigers, de hoogmoedigen en zelfzuchtigen, de kinderen, en die miljoenen en miljoenen die zijn gestorven zonder een begrip van de basisprincipes van de leer van de Bijbel. Het zal ook diegenen omvatten die, hoewel ze beweren in Jezus te geloven, meestal lippendienst hebben bewezen aan dat geloof, maar in dit leven niet bereid zijn geweest om zichzelf volledig aan God te geven, noch om offers te brengen.

In veel andere vertalingen staat dat deze uit de dood zullen voortkomen "tot de opstanding des oordeels." (Johannes 5:29). Dit betekent dat wanneer

deze groep gevangenen van de dood uit de slaap van de dood worden bevrijd, zij voor het oordeel zullen worden gebracht, of berecht, zoals de gedachte is in de Griekse tekst, want in het plan van God lopen het Messiaanse koninkrijk en de beloofde Dag des Oordeels van duizend jaar gelijktijdig. Het zal die "dag" zijn waarover de apostel Paulus spreekt, wanneer de Heer de wereld in gerechtigheid zal oordelen. Handelingen 17:31

Jesaja 26:9 verklaart dat wanneer de oordelen van de Heer over de aarde verspreid zijn, de bewoners van de wereld gerechtigheid zullen leren. De psalmist sprak hierover als de Heer die de mensen oordeelt met zijn waarheid. Wat een gelukkige tijd zal dat zijn: "Laat de hemelen zich verheugen, laat de aarde blij zijn; laat de zee weerklinken en al wat daarin is. Laat de velden jubelen, en alles wat zich daarop bevindt; laat alle bomen van het bos zingen van vreugde. Laat de hele schepping zich verheugen voor het aangezicht van de HEER, want hij komt, hij komt om de aarde te oordelen. Hij zal de wereld oordelen in gerechtigheid en de volken in zijn trouw" Psalmen 96:11-13

De vrijgekochte terugkeer

Jezus gaf zichzelf een "losprijs" voor de hele mensheid. (1 Timoteüs 2:5-6). Dit maakt het mogelijk dat Hij de gevangenen van de dood naar voren leidt. Jesaja schreef over de gelukkige tijd waarin de wereld van de mensheid wordt teruggebracht uit hun gevangenschap. Hij zei: "De vrijgekochten van de HEER zullen terugkeren, ... met gezang en eeuwige vreugde op hun hoofd; zij zullen vreugde en blijdschap verkrijgen, en verdriet en zuchten zullen verdwijnen." Jesaja 35:10

Het Hebreeuwse woord "*sheol*" in het Oude Testament, en zijn Griekse metgezel *hades* in het Nieuwe Testament, worden in de Bijbel gebruikt om de grote gevangenis aan te duiden, de slaap van de dood, waar alle mensen in terecht komen als ze sterven. In Openbaring 1:18 spreekt Jezus erover dat Hij dood is geweest - gestorven, dat wil zeggen, voor de zonden van de wereld - en dat Hij nu leeft en de "sleutels van de hel ("*hades*") en van de dood" heeft. Hier is opnieuw de gedachte van de doden die uit gevangenschap worden bevrijd, want Jezus gebruikt te zijner tijd die sleutels om de poorten van gevangenschap te openen en wijd open te zwaaien om de gevangenen van de dood wakker te maken en te bevrijden.

Wanneer allen zijn vrijgelaten en zij die het eeuwige leven waardig zijn hun trouw aan de goddelijke principes van gerechtigheid hebben getoond en zijn hersteld tot volledige menselijke volmaaktheid, dan zal het waar zijn dat "er geen dood meer zal zijn", zoals opgemerkt in ons openingsgeschrift. De "vroegere dingen zijn voorbijgegaan" en de laatste gevangenen van de dood zullen zijn vrijgelaten en hersteld in hun volledige vrijheid als aardse zonen van God. Openbaring 21:4-7

Dit is de volledige betekenis van de opstanding van Jezus Christus, die de eerste vrucht was van hen die in de dood sliepen. Terwijl de wereld in 2025 nog steeds in chaos en duisternis verkeert, komt de blijde nieuwe dag van de bevrijding van de mensheid uit de dood dichterbij, ja, zoals de tekenen der tijden aangeven, is hij zeer nabij. Laten we ons verheugen in dit glorieuze vooruitzicht!